

Ochtendgebed biedt inspirerende dagopening

Wie een Janskerk-activiteit bezoekt in het Simonshuis, wordt getroffen door de markante aanblik. De kapel weerspiegelt de tegenovergelegen sterrenwacht, al zien sommigen er een vliegende schotel in. Elke werkdag om 8.00 uur staat de deur uitnodigend open voor het ochtendgebed. Aline Barnhoorn herdacht met Maria Lichtmis (2 februari) dat ze hier veertig jaar geleden aankwam en sindsdien is gebleven. Ook Janskerkgangers Petra van der Heiden en ik bidden recenter regelmatig mee. Hieronder een interview met predikante Aline Barnhoorn.

INEKE MALSCH

ineke@ethicschool.nl

Hoe ben je betrokken geraakt bij het ochtendgebed?

Ik werkte bij Bartiméus in Zeist en zocht woonruimte, vanwege mijn scheiding. Gelukkig kon ik terecht in de toenmalige Nikola-kommuniteit, een oecumenische leefgemeenschap, levend vanuit de kloosterlijke noties van gebed, gemeenschap en gastvrijheid. Daar had ik ervaring mee in het oecumenische jongerenklooster Lichtaard in Friesland. Het eerste wat me opviel in de kommunititeit was de nieuwsbrief van Lichtaard, dus ik voelde me meteen al een beetje thuis. Het sprak me enorm aan: elke dag beginnen met het ochtendgebed en 's avonds de dagsluiting in de huiskapel en het middaggebed in de Domkerk. Deze structuur had een bindende werking op de kommunititeit. Het groepsleven viel niet altijd mee, maar het gebed in de kapel verbond. Na wat omzwervingen vond ik een eigen huisje op 'slofstand' van de kapel: het spoorweghuisje QQLQ direct over het spoor.

Een goed begin

Het ochtendgebed is een fijne manier om de dag te beginnen, en je niet eerst te verliezen in allerlei praktische klusjes.

Het duurt een kwartier, want mensen moeten naar hun werk. 's Winters is het anders dan 's zomers, wanneer het al volop licht is. Structuur in het gebedsleven is belangrijk. Zo verlies je je niet in eigen zielenroerselen. Vroeger hadden we ook een avondgebed, waarmee de dag weer eindigde. Het is jammer dat dat niet meer bestaat.

Geschiedenis

We vierden 7 december 2019 het 55-jarig jubileum van de Nikola-kommuniteit in de Geertekerk, met een fantastisch feest, maar toen hebben we er ook een punt achter gezet. Deze levensstijl konden we met het klimmen der jaren niet volhouden zonder jonge mensen die het willen dragen. De jongeren die kwamen, gingen ook weer. Maar een klein groepje wilde doorgaan met het ochtendgebed. Dat doen we nu vijf jaar, zelfs in coronatijd, na een korte onderbreking. Zolang mensen het willen en kunnen dragen gaan we door. Gelukkig biedt het Simonshuis ons alle gastvrijheid.

Onze huiskapel was eerst beneden, in de huidige vergaderruimte van de Janskerkgemeente. We hebben deze bovenbouw zelf laten bouwen, en in 1998 in gebruik genomen. De ruimte beneden werd toen onze kloosterbieb. Vladimirskaja, een katholieke groep, heeft de kapel ingewijd volgens de oosters-orthodoxe riten. Voor mij als protestant niet zo bekend, maar het laat zien hoe breed onze oecumene was.

Relaties met kerken

We hadden geen officiële relaties met kerken, maar een echte oecumenische spiritualiteit. Ik kwam in heel verschillende kerken, maar had mijn engagement met de kommunititeit. Nadat we gestopt waren vond ik het belangrijk me meer te verbinden met mijn wijkkerk, de Nicolaïkerk. Dat voelt wel een beetje als 'terugvallen' in één kerk. Je hoort minder over ontwikkelingen in andere kerken en mist de vanzelfsprekende contacten. We vierden altijd ons jaarfeest op 6 december (St. Nicolaas). Dan troffen we mensen uit al die kerken en zat een oud-katholieke bisschop gezellig naast een doopsgezinde, en die weer naast heel iemand anders.

Veranderende tradities

We lezen in het ochtendgebed altijd een korte Bijbeltekst en samenvattend dagthema. Ooit hebben we allemaal lezingen in een hoge hoed gedaan, waaruit onze koster Ellis kiest. Vroeger stonden die dagthema's losser van het kerkelijk jaar, maar ook onze tradities veranderen wel een beetje. Op een dag kwamen Petra en jij (Ineke) erbij, en jij introduceerde aan het eind de groet: "Fijne dag!" Vroeger praatten we niet met elkaar in de kapel, maar nu het het Simonshuis is, wel.

Woon je in de buurt? Kom ook een keer meevieren. De deur staat open en we beginnen om acht uur 's ochtends. ■